Jezus i Muhammad

pokój z nimi

według

Biblii i Koranu

Z punktu widzenia Muzułmanów

Opracowała: ukhtimuslimah

I. JEDEN BÓG-MONOTEIZM-TAUHID 3
II. NARODZINY JEZUSA 8
III. DZIECI BOGA 10
IV. BÓG – OJCIEC 12
V. JEZUS JAKO CZCICIEL 13
VI. JEZUS – PROROK ALLAHA 15
VII. JEZUS – SŁUGA ALLAHA 16
VII. JEZUS ORAZ SZATAN W BIBLII 18
IX. ZWĄTPIENIE JEZUSA? 20
X. JEZUS – NAUCZYCIEL MONOTEIZMU (TAUHID) 21
XI. BIBLIJNE PRZEPOWIEDNIE DOTYCZĄCE PRZYJŚCIA MUHAMMADA 22
XII. UKRZYŻOWANIE 24
XIII. JEZUS W KORANIE 26
XIV. NADEJŚCIE JEZUSA, SYNA MARII 28
XV. DROGA DO BOGA 29

Bismillahi Ar-Rahmani Ar-Rahim

I.
Jeden Bóg-Monoteizm-Tauhid

Stary Testament

II Księga Mojżeszowa

20:1-5 Jam jest Pan, Bóg Twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie. Nie czyń sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie w górze, co jest na dole, i tego, co jest w wodzie i nad ziemią. Nie będziesz im się kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja, Pan, Bóg twój jestem Bogiem zazdrosnym...

34:13-14 Przeciwnie, zburzcie ich ołtarze, potłuczcie ich pomniki i wytnijcie ich święte drzewa, gdyż nie będziesz się kłaniał innemu bogu. Albowiem Pan, którego imię jest „Zazdrosny", jest Bogiem zazdrosnym....

34:17 Nie będziesz sobie sporządzał bogów odlewanych.

Nowy Testament

Ewangelia wg Mateusza

7:21 Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

23:9 Nikogo tez na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim, albowiem jeden jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Koran

40:60 Powiedział Wasz Pan: "Wzywajcie Mnie, a Ja was wysłucham: zaprawdę, ci którzy są zbyt dumni, by Mi oddawać cześć – wejdą do Piekła poniżeni!"

40:61 Bóg jest Tym, który uczynił dla was noc, abyście wówczas odpoczywali i dzień, pozwalający widzieć. Zaprawdę, Bóg jest władcą łaski dla ludzi, lecz większość ludzi nie dziękuje.

40:62 To jest Bóg – wasz Pan, Stwórca każdej rzeczy! Nie ma boga jak tylko On! Jakże jesteście oszukani!

40:63 W ten sposób oszukani są ci, którzy odrzucają znaki Boga.

40:64 Bóg jest Tym, który przygotował dla was ziemię jako stałe miejsce pobytu, a niebo jako budowlę. On ukształtował was harmonijnie; dał wam piękną postać i zaopatrzył was w dobre rzeczy. To jest Bóg – wasz Pan! Niech będzie błogosławiony Bóg – Pan światów!

40:65 On Żyjący! Nie ma boga, jak tylko On! Wzywajcie Go więc, wyznając szczerze Jego religię. Chwała Bogu, Panu światów!

40:66 Powiedz: "Zostało mi zakazane, abym czcił tych, których wy wzywacie poza Bogiem, kiedy przyszły do mnie jasne dowody od mojego Pana, i nakazano mi, abym się poddał całkowicie Panu Światów".

40:67 On jest Tym, który stworzył was z prochu, potem z kropli spermy, potem z grudki krwi zakrzepłej, potem wyprowadził was jako dziecko; abyście następnie osiągnęli dojrzałość; a potem stali się starcami – choć wśród was są tacy, którzy umierają wcześniej – i abyście osiągnęli wyznaczony termin. Być może będziecie rozumni!

40:68 On jest Tym, który daje życie i powoduje śmierć; a kiedy postanowi jakąś rzecz, to On mówi tylko: "Bądź!" i ona jest.

35:40 Powiedz: "Czy widzieliście waszych współtowarzyszy, których wzywacie poza Bogiem? Pokażcie mi, co oni stworzyli na ziemi? Albo czy oni mają uczestnictwo w niebiosach? Albo czy daliśmy im Księgę, aby mieli z niej jasny dowód? Przeciwnie! To co sobie wzajemnie przyrzekają, niesprawiedliwi, to tylko zdrada!"

Oto fragmenty trzech Ksiąg niosących przesłanie monoteizmu; ksiąg, uznawanych za źródła trzech religii Judaizmu, Chrześcijaństwa oraz Islamu. Jednakże tylko – Koran jest oryginalnym, niezmienionym od dnia objawienia zapisem przesłania przekazanym przez Allaha za pośrednictwem Anioła Gabriela – prorokowi Muhammadowi i z tego względu uznawany jest przez Muzułmanów za główną i ostateczną wykładnię zasad wiary, za wyznacznik postępowania zapewniającego w życiu przyszłym – pobyt wśród ogrodów Edenu.

Muzułmanie wierzą, iż Allah objawił ludziom Torę i Ewangelię, jednak na skutek wypaczeń treści oryginalnych tekstów, nieudolnego tłumaczenia na języki obce, (niektóre słowa w językach hebrajskim, aramejskim, greckim mają kilka znaczeń), a wreszcie manipulacji treścią Pism (uznanie przez Kościół części Pism za apokryficzne, ich niszczenie bądź błędna interpretacja wypowiedzi proroków) uległy one znacznemu zniekształceniu, zatracając swą prawdziwość.

Aby zrozumieć charakter Chrześcijaństwa, musimy być świadomi różnicy pomiędzy wiedzą, która bierze początek z obserwacji i dedukcji, a wiedzą, która została objawiona człowiekowi przez Boga. Wiedza dedukcyjna ulega zmianie w zależności od nowych wydarzeń, obserwacji, doświadczeń, dlatego też brakuje jej pewności. Wiedza objawiona pochodzi od Boga – jest zatem niezmienna, niepodważalna, absolutna, a przez to uniwersalna. Każde objawienie ma dwa aspekty: duchowy, który przekazuje naturę boskości i fizyczny – wyrażany poprzez sposób życia, zachowanie. Wszyscy jesteśmy zgodni co do tego, iż objawienia miały miejsce za pośrednictwem proroków, posłańców, wybranych przez Boga ludzi, którzy poprzez swój sposób życia służyli nam przykładem - ucieleśniając treść posłania.

Twierdzi się, iż Chrześcijaństwo opiera się o wiedzę objawioną, aczkolwiek żadna z Ewangelii nie jest bezpośrednim i oryginalnym zapisem o życiu Jezusa, o treści objawień mu przekazanych. Księgi Nowego Testamentu nie zawierają bezpośrednich relacji świadków jego uczynków; wiadomym jest, iż autorzy czerpali wiedzę o opisywanych wydarzeniach z przekazu osób trzecich. W rezultacie wiele historii z życia Jezusa utracono raz na zawsze.

Bardzo często Chrześcijanie w celu potwierdzenia poprawności treści Nowego Testamentu używają argumentu, iż pomimo swej niedoskonałości, jest on przynajmniej przekazem wiernym. Warto przypomnieć, iż najstarsze rękopisy Nowego Testamentu, na których bazują współczesne tłumaczenia, zostały opracowane po Soborze w Nicei, Codex Sinaiticus oraz Codex Vaticanus w IV wieku n.e., a Codex Alexandrius w V wieku n.e. W rezultacie Soboru w Nicei ziszczono ponad 300 różnych relacji o życiu Jezusa, wśród których znalazło się wiele bezpośrednich.

Arcybiskup Paweł w publikacji „Nasza Wiara" (Wydanie Prawosławnej Diecezji Białostocko-Grańskiej) pisze: *„Historia wskazuje, że dawne Sobory, mające powagę powszechnych, zwoływane były zawsze wtedy, gdy następowały niebezpieczeństwa zagrażające jedności i istocie Cerkwi. Takim niebezpieczeństwem były, na przykład, herezje chrystologiczne wypaczające naturę Chrystusa"*

Kościół uczynił wszystko, aby zmienić cztery Ewangelie, które przetrwały. Rękopisy, opracowane po Soborze różnią się od tych, które funkcjonowały wcześniej. Warto zaznaczyć, iż wstrzymana została publikacja tych fragmentów rękopisów znad Morza Martwego, które nie potwierdzają rękopisów post-nicejańskich.

Brak aktualności Nowego Testamentu wydaje się potwierdzać sam Kościół, którego doktryny w żaden sposób nie wynikają z treści Ewangelii. Kościół opiera zasady wiary na pojęciach grzechu pierworodnego, kary i odkupienia, boskości Jezusa, Ducha Świętego oraz Trójcy. Nie znajdują one potwierdzenia w Pismach, albowiem nie nauczał ich Jezus. Przyjęte doktryny są wynikiem działalności Pawła oraz wpływów kultury i filozofii Greków, wśród których Paweł propagował nowe idee Chrześcijaństwa. Zwróćmy uwagę na fakt, iż Paweł

nigdy nie przebywał osobiście w towarzystwie Jezusa, ani też nie posiadał bezpośredniej wiedzy o treści jego nauk. Przed swoim nawróceniem, był jednym z zażartych prześladowców Chrześcijan, a po nawróceniu, podczas rozpowszechniania wiary wśród politeistycznych Greków i innych narodów, poprzez swoje innowacje, stał się odpowiedzialny za odejście od nauk Jezusa. Osoba Chrystusa, która według Pawła, przekazała mu nowe dogmaty jest zwykłym wytworem imaginacji Pawła, którego nauki opierają się o fikcyjne wydarzenia takie jak śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Oto jak Chrześcijanie motywują dogmat śmierci Jezusa. W. R. Dronsfield w opracowaniu „Wcielenie Syna" pisze:

„Możemy drżeć przed powiedzeniem, że Bóg umarł. Jak może umrzeć Bóg, Który jest nieśmiertelny i jest źródłem życia. To stwierdzenie, że Bóg umarł, wymaga ważnych zastrzeżeń. Po pierwsze, Ten który umarł był Synem Bożym, nie Ojcem, nie Duchem Świętym. Po drugie, nie umarł jako Bóg, lecz w Swej ludzkości, którą na Siebie przyjął. Niemniej uściślenie jakiegoś stwierdzenia nie oznacza odrzucenia go. Powiedzenie, że to nie Bóg umarł, lecz Syn Człowieczy oznacza rozdzielenie Jego Osoby i stworzenie dwóch osób. Faktem jest, że Bóg – Syn stał się człowiekiem właśnie z tego powodu, aby umrzeć. Nie przestał być Bogiem gdy umarł. Krew, którą przelał była ludzką krwią, lecz była to krew, którą On przyjął jako Swoją własną. Syn Boży przelał swoją krew i doświadczył śmierci. Ten, który jest Bogiem położył swoje własne życie za nas."

Więcej: http://mat18-20.jezus.pl/wartoznacJezusa.htmv

Pomimo swych wątpliwych podstaw, dogmaty Kościoła stanowią integralną cześć rozumowania Chrześcijanina, prowadząc przez swą logikę do wiary w fikcyjną zasadę, iż „poza kościołem, nie ma zbawienia". Doktryna kary i odkupienia uczy, iż Chrystus, który był z Boga, przyjął formę cielesną, stając się Jezusem, który z kolei umarł na Krzyżu w celu odkupienia grzechów ludzkości. Bazując na powyższym, Kościół gwarantuje każdemu kto wierzy w Chrystusa podążając za naukami Kościoła - przebaczenie oraz odkupienie grzechów w Dniu Sądu Ostatecznego. Naturalną konsekwencją takiej argumentacji jest przekonanie, iż człowiek nie jest odpowiedzialny za swoje czyny ani nie będzie za nie odpowiadał po śmierci – albowiem jego grzechy zostały już odkupione przez ofiarę Jezusa. Odkupienie jednakże nie gwarantuje beztroskiego życia na ziemi. Wiara w doktrynę grzechu pierworodnego (poprzez upadek Adama, wszyscy ludzie rodzą się skąpani w grzechu) sprawia, iż życie człowieka na ziemi napiętnowane jest od momentu narodzin.

Arcybiskup Paweł (Cerkiew Prawosławna) w książce „Nasza wiara", pisze: *„Grzech będąc naruszeniem woli Bożej odciąga człowieka od Boga i Jego chwały i w ten sposób pociąga za sobą karę. Bóg gotów jest przyjąć upadłego człowieka, jako że nie został on odkupiony „czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa. Przyjęcie i wybawienie człowieka nie oznacza, że cała ludzkość otrzymuje absolucję generalną. Każdy z osobna ma możność proszenia o miłosierdzie i otrzymanie przebaczenia grzechów. Zbawienie pozostaje w zgodzie z darowaną człowiekowi wolną wolą....(-) Jakkolwiek grzech skalał naturę ludzką, człowiek ciągle nosi w sobie obraz Boży, choć w rezultacie grzechu jest to obraz przyćmiony. Wcieliwszy się, Chrystus „uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej... stał się podobny ludziom (Flp 2,7-8) Stał się podobny do nas, aby nas uczynić „uczestnikami boskiej natury" (2 P 1,4). Tak więc Chrystus stał się naszym Zbawicielem nie tylko dlatego, że „kara dla świata naszego legła na Nim i przez Jego rany zostaliśmy uleczeni" lecz także dlatego, że „Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności". Innymi słowy Chrystus ofiarowuje nam nie tyle przebaczenie naszych grzechów, lecz także darowuje nam swoją boską moc dla pożytku naszego i duchowego rozwoju, tak byśmy nie byli „bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa".*

Doktryna kary i odkupienia, sprawia sporo zamieszania, kiedy Chrześcijanin stara się pogodzić inne objawione proroctwa, z zasadami własnej religii. Chrześcijaństwo uczy, iż poświęcenie Chrystusa oraz jego nauki są ostateczne i wyjątkowe, dlatego nie akceptuje

przesłania z ust innych proroków. Z drugiej strony, nie może zaprzeczyć prawdzie, którą nauki te zawierają. W konsekwencji - Chrześcijanin odrzuca Judaizm, akceptując Stary Testament, opierający się o nauki Mojżesza przekazane Żydom.

Kanon VII, spośród trzydziestu trzech Kanonów Kościoła Anglikańskiego stwierdza, iż „Stary Testament nie jest sprzeczny z Nowym". Stary Testament wypełniony jest „po brzegi" twierdzeniami o Jedności Boga, nie znajdziemy w nim ani jednego fragmentu, w którym używa się w stosunku do Boga terminologii doktryny Trójcy Świętej. Akceptacja przekazu zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu, z wiarą w Trójcę Świętą, jest największym przykładem „dwutorowego" rozumowania Chrześcijan. Rządząca sferą metafizyki „logika", wypracowana przez Kościół, oparta na doktrynach, których nie nauczał Jezus, obraża nie tyle osobę Jezusa, ile samego Boga. To wszystko jest wynikiem fundamentalnego założenia Chrześcijaństwa, iż Jezus jest Bogiem. (W. R. Dronsfield: „Jest całkowicie Człowiekiem i całkowicie Bogiem. (...)Wspaniałą prawdą jest to, że On, Który jest Samym Bogiem, nigdy nie przestał Nim być, stał się prawdziwym człowiekiem, żyjącym wśród ludzi na ziemi.") To właśnie wokół tego twierdzenia narosły kontrowersje dotyczące podwójnej natury Jezusa, który raz jest człowiekiem, raz Bogiem, najpierw Jezusem, potem Chrystusem.

„Zwróćmy uwagę na Mat 8,23-27. Na pokładzie łodzi Pan Jezus spał spokojnie, jest tutaj z całą pewnością człowiekiem, ponieważ Bóg nie śpi (Ps. 121,4). Lecz po obudzeniu Go przez przestraszonych burzą uczniów, zgromił wiatry i morze i zapadła wielka cisza. Zademonstrował się jako Bóg, Pan wszystkich pierwiastków. Sen może być Mu przypisany wyłącznie jako cecha człowieka, lecz autorytet nad wiatrem i morzem - jako Jego atrybut Boskości."

Leslie M. Grant

Wynika z powyższego, iż Chrześcijanie motywują boskość Jezusa poprzez jego ponadnaturalne zdolności. Aczkolwiek i Mojżesz rozdzielił morze...

Ogromnie trudno jest odtworzyć na podstawie zapisów Ewangelistów charakter życia Jezusa. Wiemy, iż podstawowym wyznacznikiem życia Jezusa była modlitwa, oddawanie czci Bogu, wypełnianie obowiązku i celu, dla którego został stworzony człowiek. Zwróćmy jednak uwagę na fakt, iż Chrześcijanie wcale nie celebrują takich samych aktów czci, które były udziałem Jezusa – modlił się on zazwyczaj w synagodze, o określonych porach dnia, rano, po południu oraz wieczorem. Mimo tego, iż dokładna forma modlitw nie jest znana, wiadomo, iż opierała się ona na modlitwach, które przekazał Bóg Mojżeszowi. Jezus twierdził, iż przyszedł, aby podtrzymać prawo, a nie po to, aby je zmieniać. Pobierał nauki w synagodze od 12 roku życia, tam też nauczał. Był obrzezany, jednak Chrześcijanie zaniechali tej praktyki, na skutek reformatorskich działań Pawła. Forma nabożeństw odprawianych dzisiaj w Kościołach, wypracowana została wieki po wniebowzięciu Jezusa. Wiele elementów obrządku chrześcijańskiego bierze początek w rytuałach zaczerpniętych z pogańskiej kultury Greków i Rzymian. Modlitwy, które Chrześcijanin recytuje w kościele, cerkwi, nie są modlitwami, które odmawiał Jezus, hymny które śpiewa, nie są hymnami, którymi wychwalał Boga Jezus.

Poprzez innowacje Pawła oraz jego uczniów, zabrakło w dzisiejszym Chrześcijaństwie dokładnych zaleceń odnośnie dozwolonych i niedozwolonych pokarmów. Chrześcijanie spożywają wszelkie produkty, podczas kiedy Jezus i jego uczniowie jedli tylko potrawy koszerne, a wieprzowina była im zabroniona. Jezus pościł, jednak nie wiadomo gdzie, kiedy i jak. Wiedza o jego poście zaginęła. Nie ma dowodów na to jakie potrawy lubił, których by nie wziął do ust, gdzie, kiedy i jak je spożywał. Jezus nie był żonaty podczas pobytu na ziemi, aczkolwiek nie zabraniał zawierania małżeństw. Nie znajdziemy ani jednej wzmianki w Ewangeliach, iż naśladowcy Jezusa muszą ślubować celibat. Nie ma również żadnej podstawy ku zakładaniu zgromadzeń zakonnych takich jak klasztory, choć można by ich korzeni doszukiwać się w grupach takich jak Esseńczycy. Wcześni naśladowcy Jezusa, którzy byli

żonaci, opierali zasady życia rodzinnego na zaleceniach przekazanych przez Mojżesza. Nie ma dowodów na to, w jaki sposób Jezus podróżował, jak siedział, stał, utrzymywał czystość, zasypiał, jak się budził, pozdrawiał ludzi, traktował starszych, młodych, jak traktował kobiety w podeszłym wieku, jak dziewczęta, jak obcych, gości, wrogów, jak zawierał transakcje na rynku, co było mu wolno robić, a czego nie.

Pomimo tego, iż zapisy nauk Jezusa zostały zniszczone lub zmienione w celu wyeliminowania znaczących sprzeczności z doktrynami Chrześcijaństwa, wciąż spora doza prawdy przebija w tych, które przetrwały. Aby silniej umotywować wiarę w doktrynę Trójcy Świętej, Kościół przeniósł nacisk z treści Nowego Testamentu na swoje nauki doprowadzając do sytuacji, w której religia stała się niezależna od przekazu Ewangelicznego, a tym bardziej niezależna od nauk Jezusa.

Przyjrzyjmy się, co pisze na temat źródeł wiary chrześcijańskiej Arcybiskup Paweł reprezentujący Cerkiew Prawosławną: *„Źródłami nauki wiary, jak podaje katechizm prawosławny są Pismo Święte i przekazywana przez Cerkiew Święta Tradycja."(...) naprzód powołana była do bytu Cerkiew, a dopiero potem, stopniowo, zaczęły pojawiać się księgi Nowego Testamentu: Ewangelie i Listy Apostolskie. Przy tum, jeśli weźmiemy pod uwagę fakt, jak mało w owych czasach było „ksiąg-rękopisów" oraz, że obok autentycznych pism nie brakło podówczas innych Ewangelii i tekstów będących w obiegu pod imieniem Apostołów, stanie się jeszcze bardziej widoczne, jak bardzo ważna dla zachowania czystej wiary chrześcijańskiej była Żywa Tradycja Cerkwi. Dodajmy, że to pierwszorzędne znaczenie Tradycji ilustruje nam fakt, że Cerkiew dopiero w V wieku ostatecznie rozstrzygnęła, które w obiegu znajdujące się księgi powinny być uważane za natchnione przez Boga. Tak więc to Cerkiew określiła kanon ksiąg biblijnych. Z pytaniem co do sposobu rozumienia treści Pisma Świętego chrześcijanin prawosławny zwraca się zatem do Cerkwi."* („Nasza Wiara")

Oto co Koran mówi o ingerencji człowieka w ustalanie nowych zasad wiary:
9: 31 Oni wzięli swoich uczonych w piśmie i swoich mnichów za panów, poza Bogiem, i Jezusa, syna Marii. A rozkazano im przecież czcić tylko Boga Jedynego. Nie ma boga, jak tylko On! Jakże On bardziej godny jest chwały, aniżeli to, co oni Jemu dodają jako towarzyszy."

Przekazane przez Ahmad, At-Tirmidhi, Ibn Jarid: Kiedy posłaniec Allaha recytował powyższy werset, Adi bin Hatim powiedział: "O proroku Allaha, Oni ich nie czczą (rabinów i księży). Prorok Allaha odpowiedział: „Z pewnością to robią. Oni (rabini i księża) uczynili z prawowitych rzeczy – nieprawe, a nieprawe rzeczy uczynili prawymi, a oni (Chrześcijanie i Żydzi) ich naśladują a czyniąc to, zaprawdę oddają im cześć,"

Współczesna treść posłannictwa, które Jezusowi przekazał Bóg, jest niepełna i niedokładna. Doktryny, na których opiera się Chrześcijaństwo nie znajdują w nim żadnych podstaw. Coraz więcej ludzi zadaje sobie sprawę z tego, iż Chrześcijaństwo niewiele ma wspólnego z prawdziwym posłannictwem Jezusa. Pojawiają się pytania i wątpliwości, na które Kościół nie potrafi dać jasnej i logicznej odpowiedzi. Reguły celibatu nie są przestrzegane, rozwody nagminne, prawa rządzące chrześcijaństwem nie są ani uniwersalne ani zgodne z naturą człowieka. Ludzie poszukują prawdy i znajdują **ISLAM**.

Zaprezentowany w dalszej części wybór biblijnych fragmentów jest próbą ukazania wypowiedzi Jezusa przytaczanych przez Ewangelistów w zupełnie innym świetle, jest próbą polemiki z doktrynami Chrześcijaństwa jak również prezentacją doktryn Islamu. Mam nadzieję, iż mimo swego ogólnego charakteru, poniższe opracowanie odpowie jeżeli nie na wszystkie, to przynajmniej na niektóre pytania Czytelnika i być może (Insha'Allah) zmobilizuje do dalszych poszukiwań, do pogłębiania wiedzy o otaczającym nas świecie widzialnym i niewidzialnym, o Islamie - religii, wyznawanej przez ponad miliard ludzi na ziemi.

II.
Narodziny Jezusa

Cudowne narodziny Jezusa są przedmiotem wielu dyskusji. Jedni wierzą, iż Jezus był zwykłym człowiekiem, synem Józefa, drudzy uznają niepokalane poczęcie, przypisując Jezusowi Boże synostwo, a tym samym motywując udział w boskości. Nowy Testament i Koran opisują narodziny Jezusa:

Ewangelia wg Łukasza

1:26-39 W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, <błogosławiona jesteś między niewiastami>. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca. Na to Maryja rzekła do anioła: Jakże się to stanie, skoro nie znam męża? Anioł Jej odpowiedział: Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego. Na to rzekła Maryja: Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa! Wtedy odszedł od Niej anioł. W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy.

Koran

3:42 I oto powiedzieli aniołowie: O Mario! Zaprawdę Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów (Alamin - śmiertelnych i dżinów).

3:43 O Mario! Poddaj się pokornie twemu Panu, wybijaj pokłony i skłaniaj się wraz z tymi, którzy się skłaniają!"

3:44 To należy do opowiadań o tym, co skryte, które tobie objawiamy. Ty nie byłeś wśród nich, kiedy oni rzucali swoje trzciny, aby rozstrzygnąć, który z nich ma się opiekować Marią; i nie byłeś wśród nich, kiedy się sprzeczali.

3:45 Oto powiedzieli aniołowie: „O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie przychodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym, i będzie jednym z przybliżonych.

Koran potwierdza cudowne narodziny Jezusa, zdecydowanie zaprzeczając teorii o jego boskości.:

19:27 I przyszła z nim do swego ludu niosąc go. Oni powiedzieli: „O Mario! Uczyniłaś rzecz niesłychaną!

19:28 O siostro Aarona! Twój ojciec nie był złym człowiekiem i matka twoja nie była występna."

19:29 Wtedy ona wskazała na nie. Oni powiedzieli: „Jakże będziemy przemawiać do kogoś kto jest w kołysce, do małego chłopca?"

19:30 On powiedział: „Zaprawdę, ja jestem sługą Boga! On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem.

19:31 On mnie błogosławi, gdziekolwiek się znajduję. On nakazał mi modlitwę i jałmużnę – jak długo będę żył

19:32 - i dobroć dla mojej matki. On nie uczynił mnie ani tyranem, ani nieszczęśliwym.

19:33 I pokój nade mną w dniu kiedy się urodziłem, w dniu, kiedy będę umierał, w dniu, kiedy będę wskrzeszony do życia."

19:34 To jest Jezus, syn Marii, słowo Prawdy, w którą powątpiewają.

19:35 Nie jest odpowiednie dla Boga, aby przybrał Sobie syna. Niech Mu będzie chwała! Kiedy On postanowi jakąś rzecz to tylko mówi: „Bądź!", i ona jest.

Zwrócić musimy uwagę na fakt, iż narodziny Adama i Ewy to cud o wiele większy niż powołanie do życia Jezusa. Czyż Adam nie był również synem Bożym? Allah w Koranie mówi:

3:59 Zaprawdę Jezus jest u Boga jak Adam. On stworzył go z prochu, a następnie powiedział do niego: „Bądź" i on jest. Prawda pochodzi od twego Pana, nie bądź więc z liczby wątpiących!

III.
Dzieci Boga

Koran
10:68 Oni powiedzieli: „Bóg sobie wziął syna"! Niech Bogu będzie chwała! On sam Sobie wystarcza! Do Niego należy to, co jest w niebiosach, i to co, jest na ziemi. A wy nie macie żadnej wiedzy nad tym.

Skąd wzięło początek domniemane uznanie Jezusa za Boga? Za „Syna Bożego"? W Nowym Testamencie definiują Jezusa następujące sformułowania: „Syn Boży", którego Jezus nigdy sam nie używał, określali go tym mianem inni ludzie, z treści Ewangelii nie wynika również, jakoby Jezus to zdecydowanie aprobował; „Syn Człowieczy", „Nauczyciel"; „Prorok"; „Syn Dawidowy" itp.
Wiele kontrowersji oraz nieporozumień narosło głównie wokół pojęcia „Syn Boży". To między innymi na jego podstawie Kościół zbudował teorię o boskości Jezusa. W trakcie dokładnej analizy Biblii, zauważymy jednak, iż nie tylko Jezus był „Synem Bożym"; określenie to pojawia się już w Starym Testamencie. Zgodnie z terminologia biblijną oznaczało ono w swej pierwotnej, oryginalnej treści – proroków, ludzi bogobojnych, „poddanych" Bogu w taki sposób w jaki dzieci podporządkowane są rodzicom. Poniżej kilka przykładów:

Ks. Hioba
2:1-6 Pewnego dnia, gdy synowie Boży udawali się, by stawić się przed Panem, poszedł i szatan z nimi, by stanąć przed Panem. I rzekł Pan do szatana: Skąd przychodzisz? Szatan odpowiedział Panu: Przemierzałem ziemię i wędrowałem po niej. Rzekł Pan szatanowi: Zwróciłeś uwagę na sługę mego, Hioba? Bo nie ma na całej ziemi drugiego, kto by był tak prawy, sprawiedliwy, bogobojny i unikający zła jak on. Jeszcze trwa w swej prawości, choć mnie nakłoniłeś do zrujnowania go, na próżno. Na to szatan odpowiedział Panu: Skóra za skórę. Wszystko, co człowiek posiada, odda za swoje życie. (Wyciągnij, proszę, rękę i dotknij jego kości i ciała. Na pewno Ci w twarz będzie złorzeczył. I rzekł Pan do szatana: Oto jest w twej mocy. Życie mu tylko zachowaj!

Psalm. Dawidowy. Ks. Psalmów
29:1 Przyznajcie Panu, synowie Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę!

Ewangelia wg Mateusza
5:9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.
5:45 Tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych.

Ewangelia wg Jana
1:12 Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego

I jeszcze, dość kontrowersyjny fragment z I Księgi Mojżeszowej:
6:1 A Kiedy ludzie zaczęli rozmnażać się na ziemi i rodziły im się córki, ujrzeli synowie boży, ze córki ludzkie były piękne. Wzięli wiec sobie za żony te wszystkie które sobie upatrzyli.
6:4 A w owych czasach również i potem, gdy synowie boży obcowali z córkami ludzkimi, byli na ziemi olbrzymi, których im one rodziły. To są mocarze, którzy od dawien dawna byli sławni...

Czy nie przypomina Czytelnikowi powyższa historia, opowieści zaczerpniętych z mitologii greckiej, czy też wierzeń politeistycznych Rzymian? Ewidentnym jest, iż w żaden sposób nie możemy odczytywać znaczenia przytoczeń w dosłownym sensie. Skąd jednak Chrześcijanie wiedzą, które z wyrażeń i kiedy należy rozumieć dosłownie a kiedy tylko i wyłącznie jako „przenośnie"? Warto przypomnieć, iż w Biblii posłańcy i prorocy nazywali byli również „mężami Bożymi", nigdy jednak nie przyjmowano przy interpretacji tekstów dosłownego znaczenia tego wyrażenia...

Ks. Powtórzonego Prawa
33:1 Oto błogosławieństwo, które wypowiedział Mojżesz, mąż Boży, nad Izraelitami, przed swoją śmiercią:

Ks. Sędziów
13:6 Poszła więc kobieta do swego męża i tak rzekła do niego: Przyszedł do mnie mąż Boży, którego oblicze było jakby obliczem Anioła Bożego - pełne dostojeństwa.
13:8 Wówczas modlił się Manoach do Pana mówiąc: Proszę cię, Panie, niech mąż Boży, którego posłałeś, przyjdzie raz jeszcze do nas i niech nas nauczy, co mamy czynić z chłopcem, który się narodzi!

I Ks. Królewska
20:2 Wtedy zbliżył się do króla izraelskiego mąż Boży i rzekł: Tak mówi Pan: Ponieważ Aramejczycy powiedzieli: Pan, Bóg Izraela, jest Bogiem gór, a nie jest On Bogiem równin, dam całe to wielkie mnóstwo w twoje ręce, abyście wiedzieli, że Ja jestem Panem.

W Koranie Allah zwraca się do ludzi: „ja baani adama" – co można przetłumaczyć na polski jako „dzieci Adama" lub „rodzaj ludzki". („ja" – to przedrostek charakterystyczny dla „wołacza" w jez. arabskim – O dzieci Adama!) Arabskie słowo „adamun" tłumaczymy na polski jako: a. Adam; b. „banu adami" – rod ludzki, ludzie; c. „adamii" – ludzki, człowieczy, człowiek. Użycie tego sformułowania w Koranie, jest wynikiem pokrewieństwa wszystkich ludzi z pierwszym człowiekiem.

Koran
3:59 Zaprawdę Jezus jest u Boga jak Adam....
7:31 O dzieci Adama! Bierzcie wasze ozdoby na każde miejsce i czas modlitwy; jedzcie I pijcie: ale nie trwońcie, Zaprawdę Bóg nie kocha rozrzutników!
7:35 O dzieci Adama! Kiedy przyjdą do was posłańcy spośród was, opowiadając wam Moje znaki, to ci którzy byli bogobojni I czynili dobre dzieła, nie odczują strachu I nie będą zasmuceni!

IV.
Bóg – Ojciec

Ewangelia wg Mateusza

5: 48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

6:1 Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.

7: 21 Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

11:25 W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom.

23:9 Nikogo też na ziemi nie nazywajcie ojcem swoim, albowiem jeden jest Ojciec was, Ten w niebie.

Terminy „ojciec", „syn", „nauczyciel" to terminy określające w przenośni zależność między Panem a sługą, użyte w ogólnym sensie, a nie tylko i wyłącznie dla określenia stosunku pomiędzy Jezusem a Bogiem. Warto zaznaczyć, iż termin „ojciec" użyty został w Nowym Testamencie wiele razy, nigdy jednak w odniesieniu do Jezusa. Zwróćmy uwagę, iż w czasach nam współczesnych również używamy wyrazu „ojciec" nie tylko w stosunku do naszego biologicznego rodzica – w celu np. podkreślenia statusu konkretnej osoby: np. Papież nazywany jest przez Chrześcijan Ojcem Świętym, uczeni, myśliciele chrześcijańscy „Ojcami Kościoła", „Świętymi Ojcami Cerkwi" itp.

V.
Jezus jako czciciel

Ewangelia wg Mateusza

14:23	„Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał."
6: 39	I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty.
26:42	Powtórnie odszedł i tak się modlił: Ojcze mój, jeśli nie może ominąć Mnie ten kielich, i muszę go wypić, niech się stanie wola Twoja!
6:44	Zostawiwszy ich, odszedł znowu i modlił się po raz trzeci, powtarzając te same słowa.

Ewangelia wg Łukasza

6:12	W tym czasie Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc spędził na modlitwie do Boga.

Czym jest modlitwa? Kto się modli? Do kogo się modlimy? Po co się modlimy? Po co i do kogo modlił się Jezus?

Modlitwa, zgodnie z wykładnią Judaizmu, Chrześcijaństwa i Islamu, jest formą oddawania czci, uwielbienia Boga. Jest ornamentem wiary, jest uzewnętrznieniem naszego poddaństwa. Poprzez modlitwę, w pokorze, człowiek zbliża się do Boga, wznosi do Niego prośby, wyraża swą wdzięczność. Zarówno w Biblii jak i w Koranie Bóg informuje nas, iż wysłucha każdej szczerej modlitwy. Wszyscy zgadzamy się co do tego, iż Bóg jest Jedynym Stwórcą i nikt poza Nim nie dysponuje siłą, która mogłaby równać się z Jego mocą stwórczą. Jeżeli rozpatrywać będziemy sens modlitw Jezusa opierając się o doktryny Chrześcijaństwa, możemy mieć problemy z doszukaniem się logiki. Jaki bowiem sens mają modlitwy wznoszone przez Boga do Boga?

Islam stawiając za przykład Jezusa, Muhammada oraz wszystkich innych proroków, naucza, iż cześć przynależna jest jedynie Bogu i do Niego adresujemy wszelkie modlitwy i prośby. W żadnej z Ksiąg, nie znajdziemy wzmianki o tym, aby modlitwy wznosić do kogokolwiek poza Bogiem, do Jezusa czy jego matki. Chrześcijanie jednak kierują modlitwy do szerszego grona pośredników, zwracają się do Maryi, różnych świętych. Czyżby wynikało to z przekonania, iż Bóg jest zbyt zajęty, aby wysłuchać wszystkich ludzi? Czyżby Chrześcijanie powątpiewali w Wszechwiedzę Boga? Czy wiara w sprawiedliwość Boga jest na tyle nikła, iż konieczne jest uciekanie się do wstawiennictwa osób trzecich? Oto dlaczego miedzy innymi Muzułmanie uważają Chrześcijan za tych, którzy zboczyli z prostej i właściwej drogi.

Koran

3:135	dla tych, choć popełnili czyn bezecny albo byli niesprawiedliwi względem samych siebie, wspominają Boga i proszą Go o przebaczenie za swoje grzechy – a któż przebacza grzechy oprócz Boga?
10:35	Powiedz: „Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który prowadzi prosto ku prawdzie?" Powiedz: „To Bóg prowadzi drogą prostą ku prawdzie. Czyż więc ten, kto prowadzi drogą prostą ku prawdzie, nie zasługuje bardziej na to, by postępować za Nim, niż ten który nie prowadzi ku prawdzie drogą prostą, ale sam jest prowadzony? Jak sądzicie?
10:36	Lecz większość z nich postępuje tylko za domniemaniem!
16:48	Czy oni nie widzieli, w swojej pokorze, że każda rzecz, którą stworzył Bóg, rozpościera swój cień na prawo i na lewo wybijając pokłony?
16:49	Bogu wybija pokłony, to, co jest w niebiosach i to, co jest na ziemi: wszelkie zwierze, a także aniołowie, którzy nie wybijają się w pychę.

16:51 Powiedział Bóg: „Nie bierzcie sobie dwóch bogów! Przecież jest tylko Jeden Bóg! Oto Ja! Czcijcie Mnie!”
16:53 ... A kiedy dotknie was nieszczęście, to wy do Niego kierujecie wasze błagania.

Zobaczmy co na temat oddawania czci pisze prawosławny Arcybiskup Paweł (Nasza Wiara): *„Istnieje więź modlitewna pomiędzy widzialną ziemską Cerkwią a niewidzialną, niebiańską. Dlatego każdy dzień roku poświęcony jest pamięci określonych, znanych z imienia świętych. W hymnach, które są im poświęcone, jest mowa o ich zmaganiach duchowych, a także prośba, by orędowali za nami.. Pierwsze miejsce między świętymi zajmuje Błogosławiona i Chwalebna Maryja, zawsze Dziewica i Matka Boża. W niej, w świętym Janie Chrzcicielu i świętym apostole Janie, którzy żyli życiem dziewiczym, a także w ich niezliczonych następcach dziewiczość otrzymała ponownie tę pierwotną godność, która przysługiwała jej przed grzechem pierworodnym. (...) Cześć oddawana świętym i nasza wspólnota modlitewna z nimi – to żywe doświadczenie Cerkwi. Komu brak jest tego doświadczenia, temu trudno jest zrozumieć obcowanie ze świętymi jako wspólnotę modlitewną. I tylko od jego rzetelności zależało będzie czy nie „złoży fałszywego świadectwa” poprzez wystąpienie z twierdzeniem, że prawosławni ubóstwiają Maryję, Świętych i ikony. Cerkiew Prawosławna nigdy i nikomu nie przypisywała bóstwa oprócz Świętej Trójcy – Ojca, Syna i Ducha Świętego. Święci i wszystko inne, przez co działa Boża łaska na człowieka, nie podlegają ubóstwieniu są tylko czczeni.”*

W Koranie napisane jest:
10:18 Oni czczą poza Bogiem, to co im nie zaszkodzi i nie przynosi korzyści. Oni mówią: „To nasi orędownicy u Boga.” Powiedz: ”Czyż wy potraficie powiadomić Boga o czymś, czego nie zna w niebiosach i czego On nie zna na ziemi?” Niech Jemu będzie chwała, On jest wyniosły ponad to, co Jemu dodają jako współtowarzyszy”.
11:2 Nie czcijcie nikogo innego, jak tylko Boga! Jestem dla was od Niego ostrzegającym i zwiastunem radosnej nowiny!
11:3 Proście o przebaczenie waszego Pana i nawracajcie się do Niego!
13:36 ... Powiedz :”Mnie tylko rozkazano, abym czcił Boga i abym nie dodawał mu współtowarzyszy. Do Niego zwracam się z modlitwą i do Niego powrócę.”
16:35 I będą mówili ci, którzy Jemu dodawali współtowarzyszy:: „Jeżeli zechciał Bóg, nie czcilibyśmy niczego innego, poza Nim – ani my, ani nasi ojcowie – i nie uważalibyśmy niczego za zakazane, poza Nim. Tak czynili ci, którzy byli przed nimi. Czy posłańcom przypada coś innego niż obwieszczanie jasne?
16:36 Posłaliśmy do każdego narodu posłańca: „Czcijcie Boga i unikajcie bałwochwalstwa’.

Prorok Muhammad modlił się w nocy tak długo, aż jego stopy zaczynały puchnąć. Kiedy jakiś człowiek powiedział „Allah przebaczył ci przeszłe i przyszłe grzechy”, na co prorok odpowiedział: „Czyż nie powinienem z tego względu być bardziej wdzięcznym sługą Allaha?”

Sahih al Buchari, Hadis nr 360

VI.
Jezus – Prorok Allaha

Ewangelia wg Mateusza

19:16-17 A oto podszedł do Niego pewien człowiek i zapytał: Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne? Odpowiedział mu: Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania.

Jezus wyraźnie daje nam do zrozumienia, iż Bóg jest Jeden, a do naszych obowiązków należy podporządkowanie się Jego Woli.

Ewangelia wg Mateusza

21:45-46 Arcykapłani i faryzeusze, słuchając Jego przypowieści, poznali, że o nich mówi. Toteż starali się Go pochwycić, lecz bali się tłumów, ponieważ miały Go za proroka.

21-11 Rzesze zaś mówiły: „To jest prorok Jezus, ten z Nazaretu Galilejskiego".

Ewangelia wg Jana

6: 14 A kiedy ci ludzie spostrzegli, jaki cud uczynił Jezus, mówili: Ten prawdziwie jest prorokiem, który miał przyjść na świat..

Ludzie, którzy żyli w czasach Jezusa uznawali go za proroka, a nie za - Boga, czy też Syna Bożego, czy osobę z Trójcy Świętej. Kolejny argument przeczący dogmatowi boskości Jezusa.

Ewangelia wg Marka

6:4-5 A Jezus rzekł im: Nigdzie Prorok nie jest pozbawiony czci, chyba tylko w ojczyźnie swojej i pośród krewnych swoich, i w domu swoim. I nie mógł tam dokonać żadnego cudu, tylko niektórych chorych uzdrowił, wkładając na nich ręce.

Zastanówmy się, jak to możliwe, aby Bóg, zgodnie z logiką Chrześcijaństwa, nie był w stanie dokonać cudu? Czyż twierdzenie takie nie jest bluźnierstwem? Islam tłumaczy: Jezus nie był w stanie sam z siebie, bez ingerencji Mocy i Woli Allaha uczynić żadnego cudu. Wszystkie uzdrowienia, o których wspomina Koran, były możliwe tylko i wyłącznie dlatego, iż taka była Wola Allaha. Dlatego wierzymy, iż Jezus był prorokiem, wykluczając jego rzekomy udział w boskości.

Koran

4:171 O ludu Księgi! Nie przekraczaj granic w swojej religii i nie mów o Bogu niczego innego, jak tylko prawdę! Mesjasz, Jezus, syn Marii jest tylko posłańcem Boga, i Jego Słowem, które złożył Marii; i Duchem, pochodzącym od Niego. Wierzcie więc w Boga i Jego posłańców i nie mówcie „Trzy"! Zaprzestańcie! Tak będzie lepiej dla was! Bóg-Allah to tylko jeden Bóg.

VII.
Jezus – sługa Allaha

Ewangelia wg Mateusza
23:8 Otóż wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście.
3:9 Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Ewangelia wg Marka
10:17-18 A gdy się wybierał w drogę, przypadł ktoś, upadł przed nim na kolana i zapytał go: Nauczycielu dobry! Co mam czynić, aby odziedziczyć żywot wieczny? A Jezus odrzekł: Czemu mię nazywasz dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko JEDEN Bóg!
12:28–34 Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań? Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych. Rzekł Mu uczony w Piśmie: Bardzo dobrze, Nauczycielu, słuszneś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary. Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: Niedaleko jesteś od królestwa Bożego. I nikt już nie odważył się więcej Go pytać

Kolejne wersety potwierdzające, iż Jezus był sługą Bożym„ nauczającym czystego monoteizmu:

Ewangelia wg Mateusza
23:9 Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

Ewangelia wg Marka
10:26-27 A oni tym bardziej zdumiewali się i mówili miedzy sobą: Któż wiec może być zbawiony? Jezus spojrzał na nich i rzekł: „U ludzi to rzecz niemożliwa ale nie u Boga, albowiem wszystko u Boga jest możliwe".

Ewangelia wg Mateusza
24:36 Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec.

Jasno wynika z powyższego, iż nikt oprócz Allaha nie posiada wiedzy o Sądzie Ostatecznym. Wiedza Jezusa była niepełna tak samo jak niedoskonała jest wiedza innych ludzi, albowiem uzależniony był od informacji, które przekazywał mu Wszechwiedzący Stwórca. Znów podważona została teoria boskości Jezusa.

Ewangelia wg Mateusza
26:39 I odszedłszy nieco dalej, upadł na twarz i modlił się tymi słowami: Ojcze mój, jeśli to możliwe, niech Mnie ominie ten kielich! Wszakże nie jak Ja chcę, ale jak Ty.

Kiedy rozpatrywać będziemy powyższy fragment z punktu widzenia Chrześcijanina, po raz kolejny przekonamy się, iż Jezus był śmiertelnikiem, nieświadomym Woli Allaha. Jezus prosi Boga, aby „ominął go ten kielich", ogarnięty strachem nie chce, aby zapowiedziane

wydarzenia się wypełniły... Z drugiej strony, ma nadzieję, iż Bóg odmieni jego los („jeżeli to możliwe....”). Wytłumaczenie znajdziemy w Koranie:

10:107 Jeśli Bóg dotknie cię nieszczęściem, to nikt nie zdoła go odsunąć, jak tylko On. A jeśli On chce dla Ciebie dobra, to nikt nie odwróci Jego łaski. On obdarza nią, kogo chce ze swoich sług. On jest Przebaczający, Litościwy!

19:93 Każdy kto jest w niebiosach i na ziemi, przychodzi do Miłosiernego jako sługa.

43:59 On (Jezus) jest tylko sługą, którego obdarzyliśmy dobrocią i którego uczyniliśmy przykładem dla dzieci Izraela.

21:26 Oni powiedzieli: „Miłosierny wziął Sobie syna!” Niech On będzie wysławiony! Ależ przeciwnie! To są tylko słudzy otoczeni szacunkiem!

21:27 Oni nie wyprzedzają Go w słowie, oni działają na Jego rozkaz.

21:28 On wie co jest przed nim i to co, jest za nimi....

VIII.
Jezus oraz szatan w Biblii

Ewangelia wg Mateusza

4:6-7 I rzekł Mu: Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież napisane: Aniołom swoim rozkaże o tobie, a na rękach nosić cię będą byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień. Odrzekł mu Jezus: Ale jest napisane także: Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego.

Ewangelia wg Św. Mateusza przestawia nam historię kuszenia Jezusa przez szatana. Z treści dowiadujemy się, iż szatan unosi Jezusa, przenosi go z miejsca na miejsce. Czyżby zatem dysponował większą siłą od Jezusa? Jeśli Jezus był Bogiem – brak w tym logiki, jeżeli był śmiertelnikiem, prorokiem wybranym przez Boga, wszystko wydaje się mieć przysłowiowe „ręce i nogi". Zwróćmy uwagę na moment, kiedy szatan nakazuje Jezusowi, aby ten oddał mu pokłon oraz cześć, starając się odwieść Jezusa od wiary w Jedynego Boga, zwodząc go „ziemskimi dobrani". Czy szatan mógłby uczynić coś takiego w stosunku do Boga?

Przypatrzmy się dokładnie słowom, które w odpowiedzi Jezus kieruje do szatana w Ewangelii wg Mateusza:

4:10 Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

„Jest bowiem napisane" – stanowi odniesienie do treści Ksiąg objawionych przed narodzinami Jezusa ie. Starego Testamentu.

Postarajmy się teraz odpowiedzieć na pytanie: Kim jest dla nas Bóg? Zapomnijmy o obrazach, ikonach, o wizerunku stworzonym przez malarzy, rzeźbiarzy. Przypomnijmy sobie moment stworzenia, popatrzmy na złożoność otaczającej nas natury, popatrzmy na nas samych – nasze ciała, zmysły, rozum. Czyż perfekcja i ogromna siła Boga nie przejawia się w każdym Jego stworzeniu? Bóg jest Wszechmogący i Wszechwładny, to Jemu podporządkowany jest cały świat widzialny i niewidzialny, Jemu kłaniają się ludzie w akcie modlitwy, ptaki, drzewa, zastępy aniołów. Żadna rzecz nie dzieje się bez Jego Wiedzy i Woli.

Koran

10:31 Powiedz: „Kto daje wam zaopatrzenie z nieba i z ziemi? Kto włada słuchem i spojrzeniem? Kto wyprowadza żywe z martwego? I kto wyprowadza martwe z żywego? I kto zarządza wszelką sprawą?" Oni powiedzą „Bóg".

10:34 Powiedz: "Czy wśród waszych współtowarzyszy jest taki, który stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie?" Powiedz: „Bóg stwarza po raz pierwszy, a potem powtarza stworzenie!"

Kim jest szatan? Zbuntowanym aniołem, który został stworzony przez Boga. Zobaczmy jak w Koranie opisany jest szatan, cel jego działań.

Koran

7:16 Powiedz: „Za to, iż Ty mnie skazałeś na błądzenie postanawiam czyhać na nich w zasadzce na Twojej drodze prostej.

7:17 Następnie będę ich nachodził i z przodu i z tyłu, z prawej i z lewej strony i Ty większości z nich nie znajdziesz wdzięcznymi!"

7:18 Powiedział uchodź, stąd wzgardzony, odrzucony! Tymi spośród nich, którzy pójdą za tobą, Ja z pewnością zapełnię Gehennę!

7:20 A jeśli cię szatan wodzi na pokuszenie, to szukaj ucieczki u Boga! Zaprawdę On jest Słyszący, Wszechwiedzący!

7:27 Oto My uczyniliśmy szatanów opiekunami tych, którzy nie wierzą!

20:115 Zawarliśmy kiedyś przymierze z Adamem, lecz on zapomniał, nie znaleźliśmy w nim stałości.
20:116 Kiedy powiedzieliśmy aniołom: „Oddajcie pokłon Adamowi!" – oni pokłonili się z wyjątkiem szatana (Iblisa) ten odmówił.
20:117 Wtedy powiedzieliśmy: „O Adamie! Zaprawdę to jest nieprzyjaciel, dla ciebie i dla twojej żony, niechaj on ciebie nie wyprowadzi z ogrodu, bo będziesz nieszczęśliwy.
20:120 I szatan podszepnął mu pokusę, mówiąc: „O Adamie, czyż mam ci wskazać drzewo wieczności i królestwo nieprzemijające?"

22:52 I My nie wysłaliśmy przed tobą żadnego posłańca ani proroka, któremu by szatan czegoś nie poszeptał, kiedy ten oddawał się marzeniom. Lecz Bóg ściera to, co podsuwa szatan; potem utwierdza Swoje znaki – Bóg jest Wszechwiedzący, Mądry!
22:53 by czynić to, co podsuwa szatan, próbą dla tych, w których sercach tkwi choroba i którzy serca mają zatwardziałe. Zaprawdę niesprawiedliwi daleko odeszli w swoim odszczepieństwie!
22:54 I aby wiedzieli ci, którym dano wiedzę, iż prawda jest od twojego Pana, i aby w Niego uwierzyli i upokorzyły się przed Nim ich serca.

Dlaczego uważamy, że Bóg nie posiada wiedzy o działaniach szatana,. że szatan jest równy Bogu? Twierdzenia takie to bluźnierstwo. Niestety, historia kuszenia Jezusa przedstawiona w Nowym Testamencie, interpretowana według doktryn Chrześcijaństwa to właśnie potwierdza.

IX.
Zwątpienie Jezusa?

Ewangelia wg Mateusza
27:46 Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: Eli, Eli, lamma sabachtani? to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?

Zgodnie z zasadami wiary Chrześcijan, uznających poprawność i prawdę przekazu Ewangelicznego, Jezus w momencie ukrzyżowania zwątpił w Boga. Zwątpił w Jego istnienie – czymże jest bowiem twierdzenie, iż Bóg opuścił Swego sługę?

Bóg jest Doskonały, nie kieruje się gniewem, lecz miłością i miłosierdziem w stosunku do każdego z ludzi, który szczerze wypełnia Jego przykazania. Tą wiedzę posiadali wszyscy wybrani spośród tysięcy, prorocy których misją było przekazanie świadectwa o Bogu, umocnienie wiary poprzez nauki i postępowanie.

Powyższa historia dla Muzułmanina jest fabrykacją. Jezus jest dla nas wzorem, jest otaczany ogromnym szacunkiem i honorem. Był prorokiem umiłowanym przez Boga, godnie nauczał i reprezentował Islam na ziemi; wzmacniając upadającą wiarę. Prorocy wyposażeni byli przez Allaha w wiedzę o Jego nieomylności i miłosierdziu, dzięki czemu pozbawieni byli strachu i wątpliwości, które nie obce są zwykłemu człowiekowi. Łaska Boga i Siła, którą dawała im wiedza, ułatwiały wypełnianie trudnej misji nawracania na prawdziwą drogę wiary w Jedynego Boga. Czy prorocy mogliby nauczać, gdyby brakło im wiary w trudnych momentach? Jakie świadectwo składali by Bogu - wątpiąc? Słowa, które przypisują Ewangeliści Jezusowi (Eli, Eli lamma sabachtani) mogłyby paść jedynie z ust człowieka, którego wiara jest bardzo słaba. Jak (powracając do dogmatów Chrześcijaństwa) możliwe jest, aby takie słowa padły z ust Jezusa, jako Proroka (twierdzenie odrzuca to Islam), a tym bardziej – Jezusa jako Boga?!. Czyżby Bóg sam wątpił w siebie? (astaghfirullah)

Koran
7:191 „Czy oni dodają za współtowarzyszy to, co niczego nie stwarza, lecz samo jest stwarzane, i nie jest w stanie przyjść im z pomocą, ani też samemu sobie nie może pomóc?"

Podsumowując niniejszy rozdział, przytoczmy wypowiedź proroka Muhammada, zrelacjonowaną przez Umara: „Słyszałem, jak Prorok mówił: Nie przekraczajcie limitów w dodawaniu mi chwały w sposób w jaki Chrześcijanie chwalą Jezusa, syna Maryi, albowiem jestem jedynie sługą. Tak więc nazywajcie mnie sługą Allaha i jego Posłańcem".

Hadis Sahih al-Buchari tom 4, nr 654,

X.
Jezus – nauczyciel monoteizmu (tauhid)

Ewangelia wg Jana
17:3 A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.

Ewangelia wg Marka
12:28-30 Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań? Jezus odpowiedział: Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.
12:33 Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary.
13:34 Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał.

Jezus wyraźnie stwierdza, iż Allah jest Jedynym Bogiem, i nie ma nikogo ponad Boga. Królestwo Boże zarezerwowane jest dla tych z nas, którzy wierzą, nie dodając Bogu współtowarzyszy.

Ewangelia wg Mateusza
24:36 Lecz o dniu owym i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie niebiescy, tylko sam Ojciec.

Tekst przytoczony z Ewangelii Mateusza, brzmi dokładnie jak jeden z wersetów Koranu, w którym Allah stwierdza, iż nikt oprócz Niego nie dysponuje wiedzą o godzinie Sądu Ostatecznego. Jezus „nie wie", gdyż jest sługą i prorokiem, nie posiadającym udziału w Boskości. Kolejny dowód na to, iż twierdzenie jakoby Jezus był wcieleniem Boga, jest fabrykacją człowieka, zaprzeczeniem nauk wszystkich proroków, dekalogu, w rezultacie bluźnierstwem przeciwko Bogu.

Koran:
10:104 Powiedz: „O ludzie! Jeśli wy pozostajecie w zwątpieniu co do mojej religii – to ja nie będę oddawał czci tym, których wy czcicie poza Bogiem; ja czczę Boga, który was wezwie i otrzymałem rozkaz, aby być wśród wierzących!".
10:105 I: "Skieruj twarz ku religii, jako człowiek prawdziwie pobożny, i nie bądź w liczbie tych, którzy dodają Bogu współtowarzyszy!
10:106 I nie wzywaj poza Bogiem, tego, co ci nie pomoże ani nie zaszkodzi...

XI. Biblijne przepowiednie dotyczące przyjścia Muhammada

Ewangelia wg Jana
14:15-16 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze –

Muzułmańscy teologowie twierdzą iż „innym Pocieszycielem: jest Muhammad, posłaniec Allaha, a sformułowanie „aby z wami był na zawsze" oznacza niezmienność praw przez niego przekazanych, sposobu życia (szariat) oraz Księgi (Koran), która została mu objawiona.

Ewangelia wg Jana
15:26-27 A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka.
16: 5-8 Teraz zaś idę do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: Dokąd idziesz? Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek napełnił wam serce. Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, poślę Go do was. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie.
16:12-14 Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz /jeszcze/ znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi
6:16 Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie.

Muzułmanie twierdzą, iż osoba, która jest opisana przez Jezusa – to nikt inny jak prorok Muhammad.

Osoba, której przyjście zapowiada Jezus określona jest w Biblii mianem „paraqaleeta". Słowo to zostało w późniejszych tłumaczeniach Biblii albo usunięte, albo przetłumaczone gdzie niegdzie jako „duch prawdy", gdzie niegdzie jako „pocieszyciel", gdzie niegdzie jako „Duch Święty".

Słowo „Paraqaleeta" w języku greckim oznacza „ten, kogo ludzie wyjątkowo chwalą". Biorąc pod uwagę fakt, iż Jezus posługiwał się językiem aramejskim – należałoby sięgnąć do źródeł i dowiedzieć się jak słowo to brzmiało w jego języku. Profesor Abdul-Ahad Dawud w książce: „Muhammad in the Bible" (*„Muhammad w Biblii"*) pisze: *„Periqylytos" etymologicznie oraz dosłownie brzmi „najznakomitszy, najbardziej sławny oraz godny chwały". Rzeczownik, który piszemy za pomocą alfabetu łacińskiego Periqleitos czy też Periglytos oznacza dokładnie to samo co AHMAD w języku arabskim. - „najznakomitszy, chwalebny oraz najbardziej sławny". Jedyną trudnością, którą należy pokonać jest odkrycie oryginalnej formy semickiej rzeczownika używanego przez Jezusa w hebrajskim lub aramejskim. W syryjskiej Pszicie (Pshitta - aramejska wersja Starego Testamentu; wcześniejsza od Wulgaty) znaczenie słowa "Paraqleita" nie jest nawet umieszczone w słowniku. Wulgata tłumaczy je jako "pocieszyciel". Jeżeli się nie mylę, aramejska forma musiała brzmieć "Mhamda" lub "Hamida" – odpowiednio w arabskim „Muhammad" lub "Ahmad" a w greckim Periqylytos"*

Poniżej fragment opracowania Ks. Karl'a Stehlin'a pod tytułem "Islam a Kościół Katolicki", prezentującego stosunek Kościoła do Islamu oraz sposób rozumenia zasad wiary muzułmanów: *„Ahmad oznacza po arabsku 'najchwalebniejszy' i ponieważ jest korzeniem słowa Muhammad (czyli Mahomet), muzułmanie dopatrują się w nim obietnicy złożonej przez Naszego Pana*

[Jezusa Syna Marii, Pokój z nim], gdy mówił o Paraklecie (J 14,16- 17): "Dam wam innego Pocieszyciela, aby pozostał z wami na zawsze". Ponieważ, jak mówią, nie należy czytać Paraklet (parakletos z greckiego znaczy 'pocieszyciel'), ale periklutos, to znaczy 'posłany', 'chwalebny' czy ahmad. Miałaby to więc być zapowiedź Mahometa. Taka jest interpretacja, której, w dwa lata po Mahomecie, uległ Ibn Hicham. Taka interpretacja jest możliwa, gdyż w języku arabskim, jak zresztą we wszystkich językach semickich, nie pisze się samogłosek.

Zainteresowanych zapraszam na strony: http://www.muhammad.net/biblelp/biblelp4.html
http://66.34.131.5/ISLAM/misc/bible.htm

XII.
Ukrzyżowanie

Ewangelia wg Mateusza

27:46 Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: Eli, Eli, lamma sabachtani? to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił?

Według Chrześcijan misją Jezusa było złożenie ofiary przebłagalnej za grzechy świata poprzez cierpienie i śmierć na krzyżu. Sam Bóg wcielił się w człowieka, aby poprzez poświęcenie własnej osoby, zaświadczyć o wielkiej miłości do rodzaju ludzkiego. Jednak, jak to możliwe, zakładając iż Jezus był Bogiem, aby prosił o oddalenie "kielicha"? Dlaczego zwątpił (jak uważają Chrześcijanie) w Boga?

Islam odrzuca chrześcijańską doktrynę ukrzyżowania Jezusa oraz jej podstawy (negacja „ofiary przebłagalnej" za grzechy). Odrzucenie to jest oparte na przekazie Allaha, objawionym w Koranie. Islam uczy nas, iż pierworodny grzech Adama został wybaczony po okazaniu skruchy i odbyciu kary. W Islamie nie funkcjonuje pojęcie „substytucji" - każdy z nas odpowiedzialny jest za swoje postępowania, w żaden sposób nie odpowiada za grzechy innych ludzi, a tym bardziej nie zostanie za nie ukarany. Ta sprawiedliwa teoria, nie pozostawia miejsca koncepcji „ofiary przebłagalnej" czy też pokuty za grzechy innych.

Koran

6:162 Powiedz: „Zaprawdę, moja modlitwa i moje praktyki religijne, moje życie i moja śmierć należą do Boga, Pana światów!

6:163 On nie ma żadnego współtowarzysza. To mi zostało nakazane i ja jestem pierwszym z tych, którzy się poddali całkowicie"

6:164 Powiedz: „Czyż będę szukał jakiegoś innego Pana aniżeli Bóg? On jest Panem wszelkiej rzeczy!" Każda dusza zarabia tylko dla siebie i nie poniesie niosąca ciężar ciężaru drugiej. Potem do waszego Pana powrócicie! Wtedy On obwieści wam to, w czym wyście się różnili."

Twierdzenie, iż Jezus został ukrzyżowany, wywołuje wiele pytań i wątpliwości. Oto niektóre z nich: czy ukrzyżowanie Jezusa jak przyjmuje Kościół Chrześcijański przystoi Sprawiedliwości, Łasce, Sile oraz Wiedzy Boga? Czy uczciwym jest ze strony Boga, lub – może prostszy przykład - ze strony zwykłego sędziego – aby skazywać za grzechy innych ludzi, w których osoba skazana nie miała żadnego udziału? Czy rzekome opuszczenie Jezusa przez Boga, można nazwać wypełnieniem obietnicy Boga (obrona Jego sprzymierzeńców i ochrona Jego oddanych wiernych)? Czy można wierzyć w to, że Bóg, Najbardziej Miłosierny, nie był w stanie przebaczyć Adamowi i jego dzieciom za grzech pierworodny oraz w to, iż trzymał ludzkość w zawieszeniu, niepewności, dezorientacji aż do dnia przyjścia Jezusa i złożenia przez niego ofiary?

W kwestii ostatnich dni Jezusa na ziemi, Muzułmanie wierzą iż Jezus nie został ani zabity, ani ukrzyżowany, lecz wniebowzięty do Boga w chwale i honorze, otoczony łaską. Allah umiłował Jezusa tak bardzo, iż nie mógł pozwolić na haniebną śmierć Swojego proroka. Koran położył kres wszelkim sporom i wątpliwościom odnośnie misji Jezusa, jego nauk, życia, ostatnich chwil oraz momentu jego ponownego nadejścia w przededniu Sądu Ostatecznego.

Koran

4:157 I za to, że powiedzieli, "Zabiliśmy Jezusa Chrystusa, syna Marii, posłańca Boga.";- podczas gdy oni ani go nie zabili, ani Go nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało, i, zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni go nie zabili z pewnością.

4:158 Przeciwnie! Wyniósł go Bóg do Siebie! Bóg jest Potężny, Mądry!;-

4:159 I nie ma nikogo spośród ludu Księgi, kto by nie uwierzył w niego przed swoją śmiercią, a w Dniu Zmartwychwstania on będzie przeciwko nim świadkiem;-

XIII.
Jezus w Koranie

Koran przekazuje w wielu miejscach jak ogromna wagę miało proroctwo Jezusa, jego niepokalane poczęcie, jego cuda, misja oraz wniebowstąpienie. W to wszystko wierzą Muzułmanie. Poniższe fragmenty Koranu, zaświadczają o tym kim naprawdę był Jezus, zgodnie z ewangeliczną zapowiedzią:

Ewangelia wg Jana
16:12-14 Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz /jeszcze/ znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi.

Wszechpotężny Allah mówi w Koranie:

3:42 "I oto powiedzieli aniołowie: 'O Mario! Zaprawdę, Bóg wybrał ciebie i uczynił cię czystą, i wybrał ciebie ponad kobietami światów.

3:45 O Mario! Bóg zwiastuje ci radosną wieść o Słowie pochodzącym od Niego, którego imię Mesjasz, Jezus, syn Marii. On będzie wspaniały na tym świecie i w życiu ostatecznym i będzie jednym z przybliżonych.

3:46 I będzie przemawiał do ludzi już w kołysce, a także jako mąż dojrzały; i będzie wśród sprawiedliwych.'

3:47 Ona powiedziała: 'O Panie mój! Jakże będę miała syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?' Powiedział: 'Tak będzie! Bóg stwarza to, co chce ! Kiedy On decyduje o istnieniu jakiejś rzeczy, to tylko mówi: 'Bądź!' - i to staje się."

3:59 "Jezus przyszedł na świat dzięki tej samej mocy, która stworzyła Adama: Zaprawdę, Jezus jest u Boga jak Adam: On stworzył go z prochu, a następnie powiedział do niego: 'Bądź!' - i on jest."

4:156 I za ich niewiarę, I za to że powiedzieli przeciw Marii kalumnię straszną .

4:157 I za to że powiedzieli:, "Zabiliśmy Jezusa Chrystusa, syna Marii, posłańca Boga";- podczas kiedy oni ani go nie zabili, ani nie ukrzyżowali, tylko im się tak zdawało, I, zaprawdę, ci, którzy się różnią w tej sprawie, są z pewnością w zwątpieniu; oni nie mają o tym żadnej wiedzy, idą tylko za przypuszczeniem; oni go nie zabili z pewnością :

4:158 Przeciwnie! Wyniósł go Bóg do Siebie; Bóg jest Potężny! Mądry!

4:159 I nie ma nikogo spośród ludu Księgi, kto by uwierzył w niego przed swoją śmiercią; a w dniu Zmartwychwstania on będzie przeciwko nim świadkiem;

4:171 "O, ludzie Księgi! Nie przekraczajcie granic Waszej religii, a o Allahu prawdę tylko mówcie! Jezus Chrystus, syn Marii, jest tylko posłańcem Allaha i Jego Słowem, które Allah złożył Marii i Duchem. pochodzącym od Niego. Wierzcie więc w Allaha i Jego posłańców i nie mówcie: 'Trójca!'. Zaprzestańcie! Tak będzie lepiej dla was, gdyż Allah jest tylko jednym Bogiem! Chwała Mu! On-jest zbyt wyniosły by mieć syna!"

4:172 Chrystus nie był zbyt dumny by być sługą Boga, tak jak nie są dumni aniołowie, ci którzy są blisko Boga, A kto jest zbyt dumny by Jemu oddawać cześć, i wbija się w pychę – to tych On zbierze ku Sobie wszystkich razem.

5:17 Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli, iż Chrystus, syn Marii jest Bogiem. Powiedz: "Któż ma możność uczynić coś przeciw Bogu, jeśli on zechce zgubić Chrystusa, syna Marii, jego matkę I wszystkich którzy są na ziemi? Do Boga należy królestwo w niebie i na ziemi, i tego co jest między nimi. On stwarza to co chce. Bóg jest nad każdą rzeczą wszechwładny."

5:18 Powiedzieli Żydzi I Chrześcijanie: My jesteśmy synami Boga I Jego umiłowanymi." Powiedz: "Dlaczego więc On każe was za wasze grzechy? Przeciwnie wy jesteście tylko ludźmi, spośród tych, których On stworzył. On przebacza temu, komu chce i On karze tego kogo chce: Do Boga należy królestwo niebios oraz ziemi, i tego co jest między nimi, i do Niego zmierza ostania ścieżka."

5:72 Nie uwierzyli ci, którzy powiedzieli: „Bogiem jest Chrystus, syn Marii." Chrystus powiedział: "Dzieci Izraela! Czcijcie Boga, mojego I waszego Pana." Oto zaprawdę, kto daje Bogu współtowarzyszy, - temu Bóg zabroni wejścia do ogrodu, jego miejscem schronienia będzie Ogień. A niesprawiedliwi nie będą mieli żadnych pomocników.

5:73 Nie uwierzyli ci którzy powiedzieli: "Zaprawdę Bóg – to jeden z trzech w Trójcy": Albowiem nie ma żadnego boga jak tylko Jeden Bóg. A jeśli oni nie zaniechają tego co mówią (bluźnierstwa), zaprawdę bolesna kara dotknie tych którzy nie uwierzyli.

5:74 Czyż oni nie nawrócą się do Boga I nie poproszą o Jego przebaczenie? Przecież Bóg jest Przebaczający, Litościwy.

5:75 Chrystus, syn Marii jest tylko posłańcem; tak jak przed nim byli posłańcy. Jego matka była kobietą prawowitą. Oni oboje przyjmowali pożywienie. Popatrz, jak Bóg wyjaśnia im Swoje znaki, a jednak oni potem się odwracają od prawdy!

5:110 Oto powie Bóg: "O Jezusie, synu Marii! Wspomnij dobroć Moją dla ciebie i twojej matki. Oto Ja ciebie umocniłem duchem świętym, kiedy będąc jeszcze w kolebce, przemawiałeś już do ludzi jak człowiek dojrzały, I oto nauczyłem ciebie Księgi, mądrości Tory i Ewangelii. I tworzyłeś z gliny kształt ptaków – za Moim pozwoleniem – potem tchnąłeś w nie życie I one stały się ptakami – za Moim pozwoleniem, mogłeś uleczyć niewidomych od urodzenia i trędowatych, za Moim pozwoleniem, jak i przywrócić do życia martwych, za Moim pozwoleniem. I oto Ja powstrzymałem Dzieci Izraela od (przemocy w stosunku do) ciebie, kiedy przyszedłeś do nich z jasnymi dowodami, i powiedzieli ci spośród nich, którzy nie uwierzyli: 'To są tylko czary oczywiste.'

5:111 I oto Ja objawiłem uczniom, aby wierzyli we Mnie i Mojego posłańca: oni powiedzieli: Uwierzyliśmy, a ty zaświadczysz, iż poddajemy się całkowicie Bogu jako Muzułmanie".

5:112 Zapytali uczniowie: "Jezusie, synu Marii! Czyż twój Pan może zesłać z nieba stół (zastawiony)?" Jezus odpowiedział: "Bójcie się Boga, jeżeli jesteście wierzącymi."

5:113 Oni powiedzieli: "My chcemy z niego jeść i zaspokoić nasze serca, I mieć pewność że powiedziałeś nam prawdę; i abyśmy mogli sami zaświadczyć o cudzie."

5:114 Powiedział Jezus, syn Marii: "Boże, Panie nasz! Ześlij nam z nieba stół (zastawiony). To będzie święto – dla pierwszego z nas i dla ostatniego – I będzie znakiem od Ciebie; daj nam zaopatrzenie, bo Ty jesteś najlepszym z Zaopatrujących."

5:115 Powiedział Bóg: "Zaprawdę, Ja go wam ześlę. A kto z was potem pozostanie niewiernym, to Ja naprawdę ukarzę go taką karą, jaką nie ukarałem nikogo spomiędzy wszystkich ludzi."

5:116 I zapyta Bóg: "Jezusie, synu Marii! Czy ty powiedziałeś ludziom: czcijcie mnie i moja matkę jak bogów, obok Boga?" On odpowie: "Chwała Tobie! Nigdy nie powiedziałem tego, czego nie miałem prawa (powiedzieć). Jeślibym ja tak powiedział, Ty przecież wiedziałbyś o tym. Ty wiesz co jest w moim sercu, a ja nie wiem co jest w Twoim. Zaprawdę Ty dobrze nasz rzeczy ukryte.

61:6 Pamiętaj, Jezus, syn Marii, powiedział: "O dzieci Izraela! Jestem wysłany od Boga do was, aby potwierdzić Prawo (które nastało) przede mną I zwiastować posłańca który przyjdzie po mnie, którego imię będzie Ahmad." Lecz kiedy on przyszedł do nich z jasnymi dowodami, oni powiedzieli: "to oszustwo oczywiste!"

XIV.
Nadejście Jezusa, syna Marii

Muzułmanie wierzą, iż Jezus syn Maryi, przyjdzie na nasz świat w przededniu Sądu Ostatecznego. Powróci jako przywódca muzułmanów, tak jak zostało to objawione w Koranie.

3:55 Oto powiedział Bóg „O Jezusie, oto Ja powołam ciebie i wyniosę ku Sobie, oczyszczając cię od tych, którzy nie uwierzyli; i umieszczę tych, którzy poszli za tobą ponad niewiernymi – aż do Dnia Zmartwychwstania. Następnie do Mnie powrócicie i wtedy rozstrzygnę między wami, w czym się różniliście."

43:61 I (Jezus) będzie zwiastunem (nadchodzącej) Godziny (Sądu): nie powątpiewajcie o niej (Godzinie) i podążajcie za mną: to jest droga prosta.

43:62 I niech was nie zwiedzie szata; on jest dla was wrogiem jawnym.

43:63 A kiedy przyszedł Jezus z jasnymi dowodami, powiedział "Przyszedłem do was z mądrością i wyjaśnię wam nieco z tego w czym się różnicie; bójcie się więc Boga i bądźcie mi posłuszni".

43:64 "Zaprawdę Bóg jest moim I waszym Panem, przeto czcijcie Go, oto droga prosta."

Przekazane przez Abu Hurairah: Wysłannik Allaha powiedział: Na Allaha, w Którego Ręku spoczywa moja dusza, z pewnością (Jezus) syn Marii, niedługo pomiędzy was (Muzułmanie) nadejdzie i osądzi rodzaj ludzki sprawiedliwie zgodnie z prawem Koranu, (jako sprawiedliwy władca) połamie Krzyż, wypleni świnie oraz zniesie Jizya (podatek nałożony na nie muzułmanów będących pod opieka rządu muzułmańskiego, podatek ten nie zostanie zaakceptowany przez Jezusa, a cała ludzkość będzie musiała przyjąć Islam, nie mając żadnej innej alternatywy). W czasach tych, zapanuje tak wielkie bogactwo, iż żaden człowiek nie będzie przyjmował jałmużny.

Sahih al-Buchari tom 3, hadis no 425.

Jezus jest dla nas - muzułmanów prorokiem Allaha. Otaczamy zarówno jego osobę jak i Maryje, jego matkę ogromnym szacunkiem. Warto nadmienić, iż w Koranie nie znajdziemy żadnej wzmianki o rodzicach proroka Muhammada, a Maria matka Jezusa obok żony Faraona, jest jedną z kobiet, które Koran stawia na piedestale jako wzór pobożnych muzułmanek oddanych Allahowi.

Przekazane przez Anas: Prorok powiedział: Allah zapyta człowieka, który odbywać będzie najlżejszą karę w ogniu (piekielnym) – „Jeżeli posiadałbyś wszystko na ziemi, czy oddałbyś to w zamian aby się wykupić (od ognia piekielnego)?". Człowiek odpowie: „Tak." Wówczas Allah powie: „Kiedy byłeś niczym żebro Adama, prosiłem Cię o wiele mniej (tj. ażeby nie czcić nikogo innego poza Allahem), lecz ty wciąż trwałeś w oddawaniu czci innym poza Mną."

Sahih al-Buchari, tom 4, hadis nr 551

XV.
Droga do Boga

Koran

3:64 Powiedz: „O ludu Księgi! Dochodzicie do słowa jednakowego dla was i dla nas; abyśmy nie czcili nikogo innego, jak tylko Boga, abyśmy nie dodawali Mu żadnych współtowarzyszy i aby jedni z nas nie brali sobie innych jako „panów", poza Bogiem"

3: 67 Abraham nie był ani Żydem ani Chrześcijaninem, lecz był szczerze wierzącym hanifem, całkowicie poddanym, i nie był z liczby bałwochwalców.

3:84 Powiedz: „Wierzymy w Boga, i w to co nam zesłał, i w to, co zostało zesłane Abrahamowi i Isma'ilowi, Izaakowi i Jakubowi, jak i plemionom, i w to co zostało dane Mojżeszowi, Jezusowi i prorokom – od ich Pana. My nie robimy rozróżnienia między żadnym z nich i jesteśmy Jemu całkowicie poddani."

3:85 A od tego, który poszukuje innej religii niż Islam, nie będzie ona przyjęta; i on w życiu ostatecznym będzie w liczbie tych, którzy ponieśli stratę."

4:36 Czcijcie Boga i nie dodawajcie Mu współtowarzyszy! Okazujcie dobroć rodzicom i bliskim krewnym, i sierotom, i biednym, sąsiadowi bliskiemu krewnemu, i sąsiadowi który jest wam obcy, i towarzyszowi będącemu u boku, i podróżnemu, i temu, którym zawładnęły wasze prawice. Zaprawdę, Bóg nie kocha tych, którzy są zuchwali i pełni pychy!

4: 37 tych którzy są skąpcami i nakazują skąpstwo ludziom; i ukrywających to, co dal im Bóg ze Swojej laski!

4:245 zaprawdę obłudnicy znajda się na samym dnie ognia i nie znajdziesz dla nich pomocnika

4:246 Wyłączając tych, którzy się nawrócili, którzy się poprawili, którzy szukali opieki u Boga i szczerze wyznali swoja religie przed Bogiem. Oto ci będą – razem z wierzącymi; a Bóg da niebawem wiernym nagrodę ogromną!

4:147 Dlaczego Bóg miąłby karać, jeśli będziecie wdzięczni i jeśli uwierzycie? Bóg jest Wdzięczny, Wszechwiedzący!

5:57 O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół tych, którzy z waszej religii czynią przedmiot szyderstwa i zabawy; oni są spośród tych, którzy przed wami otrzymali Księgę, i spośród niewiernych! I bójcie się Boga, jeżeli jesteście wierzącymi!

5:58 Kiedy nawołujecie do modlitwy, oni biorą ja za przedmiot kpin i zabawy. Tak jest, ponieważ są ludźmi, którzy nie rozumieją.

5:59 Powiedz: "O ludzie Księgi! Czyż wy ganicie w nas tylko to, iż wierzymy w Boga, i w to co nam zostało zesłane, i w to co zostało zesłane przedtem?" Zaprawdę większość z was to ludzie bezbożni".

7:28 A kiedy oni popełnią jakiś czyn szpetny, to mówią: „Znaleźliśmy naszych ojców tak czyniących i Bóg nam to nakazał." Powiedź: „Zaprawdę Bóg nie nakazuje szpetnego czynu. Czyż będziecie mówić na Boga, to czego nie wiecie?"

7:29 Powiedz: „Mój Pan nakazał to co słuszne. Zwracajcie twarze w każdym miejscu modlitwy i wzywajcie Go, wyznając szczerze Jego religię! To On dał wam początek, wy do Niego powrócicie!"

Korzystano z następujących publikacji:

- *Biblia Tysiąclecia*
- *Koran w polskim przekładzie J. Bielawskiego*
- *Islam in Focus, Hammudah Abdalati, International Islamic Federation of Student Organisations*
- *Jesus a Prophet of Islam, Muhammad 'Ata ur Rahim (MWH London Publishers)*
- *Jesus and Muhammad in the Bible and Quran, by Dr M.T. al-Hilali, Ph.D. Professor of Islamic Faith and Teachings, Islamic University, Al-Madina*
- *Nasza Wiara, Arcybiskup Paweł, Wydanie Prawosławnej Diecezji Białostowcko-Grańskiej*